

PRZEDSZKOLNE WIEŚCI

Przedszkole nr 50
w Warszawie

ul. Hirszfelda 11

WYDANIE SPECJALNE DLA RODZICÓW NOWYCH
PRZEDSZKOLAKÓW - MAJ 2019 r.

Pismo pod redakcją Anny Kwiatkowskiej

Miło nam powitać w naszym gronie nowych przedszkolaków oraz ich Rodziców!

Wasze pociechy za chwilę rozpoczną nowy, ważny etap w swoim życiu, a debiut przedszkolaka to niełatwa sprawa tak dla dziecka jak i dla Rodziców. Chciałybyśmy jak najlepiej przygotować Was do przedszkolnej rzeczywistości, dlatego zapraszamy do lektury tej gazetki. Zawarłyśmy w niej wiele praktycznych informacji o tym jak przygotować siebie i dziecko do tej pierwszej dużej zmiany w Waszym życiu. Znajdziecie tu również praktyczne informacje o Przedszkolu i zwyczajach w nim panujących.

Pragniemy wspólnie z Wami drodzy Rodzice zadbać o to, aby pierwszy krok do samodzielności małych przedszkolaków łączył się z miłymi przeżyciami i wspomnieniami.

***„Kochamy wszystkie dzieci takimi,
jakie są i nie szczędzimy
wysiłku, aby każdemu dziecku
stworzyć warunki do
wszechstronnego rozwoju na miarę
jego indywidualnych potrzeb”***

Pracownicy Przedszkola

List do rodziców

Drodzy Rodzice, od września Wasze dzieci będą naszymi najmłodszymi przedszkolakami – początek roku szkolnego to bardzo trudny okres dla wielu osób: dla dzieci, rodziców, a także dla nas nauczycieli:

- **Dla dzieci** – bo po raz pierwszy, na poważnie są bez rodziców. W ich życiu zmienia się bardzo dużo: miejsce, w którym przebywają większość dnia, jedzenie, zwyczaje, ilość uwagi otrzymywanej ze strony dorosłych.
- **Dla rodziców** – bo oddają dziecko w obce ręce, tęsknią za nim i martwią się jak sobie poradzi.
- **Dla nauczycieli** – bo ponad 25 osobową grupę nowych dzieci muszą poznać, zabawić, jak również uspokajają zdenerwowanych rodziców.
- **Rodzice** mogą odegrać bardzo ważną rolę, aby ten trudny dla wszystkich okres przebiegał jak najłagodniej.

Warto więc już od dnia dzisiejszego:

- ❖ przyzwyczajać dziecko do krótkich rozstań (pozostawiać je pod opieką dziadków, sąsiadki, koleżanki), tak aby

rozstanie z mamą nie było pierwszym w jego życiu,

- ❖ dążyć do tego, aby mowa dziecka była zrozumiała dla otoczenia,
- ❖ zadbać o to, aby pociecha umiała zadawać pytania, poprosić, upomnieć się o coś, sygnalizować swoje potrzeby fizjologiczne,
- ❖ pozwalać dziecku samodzielnie się ubierać, jeść i korzystać z toalety.

Dlaczego warto wziąć udział w spotkaniach adaptacyjnych?

Nasze przedszkole od lat organizuje dla kandydatów na przedszkolaków specjalne dni adaptacyjne. Staramy się zorganizować je tak, aby rodzice z maluchami mogli uczestniczyć w zajęciach, kiedy w przedszkolu nie ma dzieci ze starszych grup. Wielu rodziców zastanawia się nad tym, czy udział w takich zajęciach ma sens...

Budowanie bezpieczeństwa

Warto skorzystać z proponowanych spotkań tak intensywnie, jak się da. Im lepiej dziecko zapozna się z nowym otoczeniem, tym bezpieczniej się w nim poczuje. Z doświadczenia wiemy, że jeśli dziecko spędzi trochę czasu w przedszkolu

w czasie zajęć adaptacyjnych, to łatwiej mu później pójść do placówki już samo – bez Mamy lub Taty. Jest lepiej przygotowane do zmian, które już za chwilę w jego życiu nastąpią. Ma więcej „materiału” do przemyślenia i omawiania z rodzicami w czasie przygotowywania się do tak ważnego kroku życiowego. Te pierwsze chwile w przedszkolu spędzone w atmosferze bezpieczeństwa mają ogromne znaczenie. Dlatego – jeśli tylko Państwo możecie – przyjdźcie z dziećmi. Nawet najukochańsza babcia i najmilsza opiekunka nie wprowadzi dziecka tak dobrze w progi przedszkola, jak Wy.

W wypracowanej przez nas formule spotkań adaptacyjnych wygląda to tak, że rodzice przyprowadzają dziecko na zajęcia adaptacyjne i razem z nim w nich uczestniczą. Trzyletni maluch na poznanie otoczenia potrzebuje dużo więcej czasu niż rodzice, potrzebuje też poczucia wsparcia i zrozumienia. Podczas dni adaptacyjnych warto dostosować się do oczekiwań dziecka i bacznie je obserwować, by w tym okresie dać mu wsparcie w obszarach, w których jest mu nadal trudno, zrozumieć różnice pomiędzy domem i przedszkolem. I to nie tylko w czasie pobytu w przedszkolu, ale przez cały ten czas, który poprzedza samodzielne pójście do przedszkola.

Małymi krokami

Bardzo ważne jest, aby rodzice także na własną rękę podejmowali działania, które pomogą dziecku przezwyciężyć trudności. Powinni budować zaufanie dziecka do innych osób dorosłych opiekujących się nim, stopniowo zmniejszając stopień ich bliskości do pociechy i zwiększając czas, jaki dziecko z nimi spędza. Niezmiernie istotne jest to, jakimi słowami opowiadamy o przedszkolu – prosimy nie straszyć „naszych” przedszkolaków paniami w przedszkolu – proszę nam wierzyć: jesteśmy tu po to, aby Waszym dzieciom było miło i bezpiecznie. Dlatego rozmawiajcie dużo o przedszkolu, stwarzajcie okazję do zabaw z innymi dziećmi, tłumaczcie dziecku zasady przebywania i zabaw w większym gronie rówieśników.

Ponieważ dzieci przyzwyczajone są do tego, że do tej pory osoby dorosłe wręcz zgadywały ich potrzeby, ważne jest aby w rozmowach mówić i przypominać dzieciom, żeby w razie jakichś trudności i potrzeb same zwracały się o pomoc do pań w przedszkolu. My zawsze wysłuchamy i pomożemy!

Postarajcie się jednak Państwo przygotować jak najlepiej swoje dziecko do roli przedszkolaka – kwestia samoobsługi,

to jeden z najważniejszych problemów małego człowieka. Korzystanie z toalety, umiejętność sygnalizowania tej potrzeby, samodzielne ubieranie się i rozbieranie (na miarę możliwości wiekowych) i jedzenie, to mocny i dobry start w przedszkolną rzeczywistość.

Dni adaptacyjne miną owocnie a pierwsze dni w przedszkolu będą łatwiejsze, jeśli sięgniemy po książki opisujące zmagania małych bohaterów z przedszkolem, na przykład: Renaty Piątkowskiej „Opowiadania dla przedszkolaków”, Barbary Gawryluk „Przedszkolaki z ulicy Morelowej”, Agnieszki Frączek Przedszkoludki „100 radości i 2 smutki”. Można również zaaranżować spotkanie dziecka z innym maluchem, zadowolonym z przedszkola, pozwalając, by jedno dziecko zadziało niczym „terapeuta”.

A od 1 września...

Przełomowym momentem po dniach adaptacyjnych jest pierwsza próba rozstania z Mamą i Tata - pozostanie pod opieką nauczycielek. Opinie wśród rodziców są podzielone: zostawić malucha mimo łez i rozpacz, czy też zaoszczędzić mu nerwów i w razie czego wrócić do lub po dziecko? A może zostać w sali razem z nim? To

ważna próba dla dziecka i ważna informacja dla rodziców. Niestety, nie mamy możliwości pozwolić wszystkim Państwu pozostać z dziećmi w sali w pierwszych dniach uczęszczania do przedszkola. Nie każdy może sobie na to pozwolić, więc jak wytłumaczyć to innym dzieciom, jeśli zostaną już „tylko” pod naszą opieką.

Z doświadczenia zaś zapewniamy, że długie, przeciągające się rozstania są początkiem końca, a nie początkiem radosnej zabawy w grupie rówieśników, zdobywania nowych umiejętności i doświadczeń. Zaufajcie nam Państwo: już po kilku minutach niezadowolenie i płacz u większości dzieci przegrywa z zainteresowaniem przedszkolem, innymi dziećmi oraz paniami, które mają wiele do zaoferowania Waszym maluchom.

Pamiętajcie też Drodzy Rodzice, jeśli Wy „dojrzeliście” do zapisania malucha do przedszkola, to dziecku będzie łatwiej, milej i przyjemniej w naszym przedszkolnym domku. Zatem zachęcamy do przyjrzenia się swoim emocjom, umocnieniu się w przekonaniu, że wszyscy razem dacie radę! Jeśli Mam i Tata są pewni, że warto chodzić do przedszkola, to na pewno tak jest!

☺ **Zatem ODWAGI !!!** ☺

Anna Kwiatkowska
Dyrektor Przedszkola

Mali i Duzi Debiutanci

Przedszkolny debiut dziecka budzi w rodzicach wiele emocji. Jest więc dumą i obawą, radością i strachem, nadzieją i zwątpieniem. Wiele zależy na pewno od naszych osobistych doświadczeń. Jeśli wspomnienia z przedszkola są miłe, więcej będzie uczuć pozytywnych i to nastawienie przelejemy na dziecko. Jeśli złe czy trudne, warto zdać z nich sobie sprawę i spróbować z nimi zmierzyć, zanim zaszczepimy je młodemu debiutantowi.

Dzisiejsze przedszkola bardzo różnią się od tych sprzed dwudziestu czy trzydziestu lat. Kilka rzeczy jednak pozostaje niezmiennych: dziecko jest poza domem, w grupie rówieśników, według nowych reguł, bez rodziców. Musi się do tych nowych warunków przystosować.

Z naszych doświadczeń wiemy, iż przygotowania do tego ważnego momentu (siebie i dziecka) warto rozpocząć z wyprzedzeniem. Bo przecież podjęliście już decyzję. Czasem to sytuacja decyduje za nas: pracować trzeba, a dziecko samo w domu nie zostanie. Nie mniej **decyzja** zapadła i maluch został zapisany i przyjęty do wybranego przedszkola! I tutaj warto na samym początku zająć się swoimi emocjami. Jeśli czujecie Państwo, że to dla Was trudny temat, postarajcie się sobie z nim poradzić zanim zaczniecie przygotowywać dziecko na przedszkolny debiut. Porozmawiajcie z bliskimi, podzielcie się swoimi obawami (macie Państwo do nich prawo) z zaufanymi osobami. I co jest niezmiernie ważne: Trzymaj je (obawy) z dala od dziecka. Pamiętajcie, ono doskonale odbiera Waszą nastrój, dlatego temat przedszkola poruszajcie wtedy, gdy patrzycie już na to pozytywnie.

Ważne, by dziecko miało pojęcie tego, czym jest przedszkole. Może macie Państwo w rodzinie lub sąsiedztwie przedszkolaków? Może widzicie dzieci,

chodzące na spacer w grupie? Pokazujcie, tłumaczcie, wyjaśniajcie. Zawsze tak, by nie zaszczepić niechcący obaw czy lęków (należy unikać komunikatów typu: „dzieci zostają tam same”, „w przedszkolu nikt nie sika w pieluszkę” itp.). Warto przechadzać się koło przedszkola, pokazywać plac zabaw, dzieci, zabawki – to, co będzie dla malucha atrakcyjne. Wyjaśnijcie Państwo, że dzieci bawią się ze sobą pod opieką pani. Odpowiadajcie na pytania synka czy córeczki.

Koniecznym zadaniem Państwa jest o jak największą samodzielność dziecka. Oczywiście nic na siłę i wbrew naturze, na wszystko przyjdzie czas. Trzeba stwarzać jednak dziecku możliwość samodzielnego jedzenia, ubierania się, podejmowania prostych decyzji. Dzięki temu w przedszkolu będzie czuło się pewniej.

Wiedząc, czego Wasze dziecko będzie potrzebowało w przedszkolu, pozwólcie Państwo, aby uczestniczyło w gromadzeniu wyprawki. Dzięki temu kapturki, worek, kubeczek będą bardziej „jego” niż „przedszkolne”.

Uważnie wsłuchujcie się Państwo w emocje dziecka. Nie zaprzeczajcie im. Pomóżcie mu je wyrazić. Gdy widzicie obawę, nie negujcie i nie bagatelizujcie jej. Każdy ma

prawo bać się nowości. Zamiast „nie bój się” powiedzcie: „obawiasz się jak to będzie, bo nigdy nie byłeś jeszcze w przedszkolu. Niedługo pójdziemy tam razem i wszystko zobaczysz...” zamiast: „nie bój się, będzie wspaniale”. Gdy w przyszłości pojawi się smutek czy tęsknota, również śmiało je nazywajcie.

Bardzo ważne jest zapoznanie z przedszkolem. Nie wyobrażam sobie takiej sytuacji, że zostawiam mojego syna czy córkę w obcym dla niego miejscu, wśród obcych dzieci, pod opieką obcych osób. Być może są dzieci, którym wystarczy powiedzieć: „wrócę niedługo”, a chętnie zostaną pośród nowych zabawek i nawet nie zauważą jak minęło kilka godzin. Większość jednak musi się stopniowo przyzwyczaić. U nas organizowane są specjalne zajęcia adaptacyjne. Chodzi nam o to, aby rodzice i dzieci mogli w nich razem uczestniczyć i budować w dziecku gotowość do zostania pod opieką nauczycieli na coraz dłuższy czas. Dziecku należy się wyjaśnienie, pokazanie sali, szatni, toalety, przedstawienie nauczycielek zanim zostanie bez mamy i taty. Warto podkreślać, że jesteście Państwo pewni, że dziecko da sobie radę (podobnie, jak miliony innych dzieci ☺). Nie pytajcie zatem Waszej pociechy „Dasz radę, prawda?” tylko przekazujcie komunikat wzmacniający w formie: „Jestem pewna/y, że bez problemu poradzisz sobie!”

Pierwsze dni. Moment kulminacyjny. Bezwzględnie należy wyjaśnić dziecku, że dziś już mama i tata idą do pracy, a ono

zostanie na krótko w przedszkolu. Pojedziecie do przedszkola, pomożecie Państwo przebrać się w szatni i odprowadzicie do sali, gdzie zostanie z panią. I choć teorię dzieci przyjmują zazwyczaj dobrze, to i tak pierwszego dnia oprócz zaciekawienia, towarzyszyć Wam będzie pewne napięcie (nie wiadmo dokładnie czyje, chyba wszystkich po trochu). Scenariusz jest prosty: Wasza pociecha zrobi pa-pa i zostanie w przedszkolu. I tutaj często następuje niespodzianka – delikatnie mówiąc: brak zachwyty malucha. Najlepiej jeśli nie będziecie Państwo przedłużać rozstania: powiedzcie, że wrócicie niedługo, np. „po obiadku” i wyjdźcie. Może się zdarzyć, że za drzwiami będziecie słyszeć jak dziecko płacze po wyjściu i będzie Wam z tym smutno i źle. Bądźcie jednak pewni, że to tylko chwila, że wszyscy razem musimy przetrwać te trudne początki. Poza tym często dzieci, które płaczą, gdy rodzic wychodzi, dosłownie po minucie są spokojne i dobrze się bawią (uwierzcie, ta rozpacz trwa zwykle maksymalnie 5 minut; zresztą, zapytajcie o to panią odbierając dziecko). Przedłużanie rozstania zwykle pogarsza sprawę. Gdy nauczycielka przytuli dziecko, podejdzie z nim np. do okna, pozwoli pomachać rodzicowi, ono szybko się uspokaja. I jeszcze jedna ważna rzecz: nigdy nie uciekajcie dziecku, gdy ono „się zabawi”, chyba że je o tym Państwo uprzedzicie. O wiele lepiej zostawić dziecko smutne, niż nieświadome tego, że rodzic wyjdzie. Państwu może będzie łatwiej, bo zachowacie na te parę godzin obraz uśmiechniętego dziecka. Ale ono już za chwilę odwróci się od zabawy i przeżyje szok: gdzie jest Mama? Następnym razem na pewno z taką ufnością nie odda się zabawie, raczej będzie pilnować rodzica.

Warto pomyśleć o tym, czy uda się tak zorganizować pierwsze tygodnie, aby przez kilka pierwszych dni maluszek zostawał w przedszkolu krócej, np. do obiadu. W drugim tygodniu już np. do podwieczorku. Bardziej, niż o jedzeniu (czy dziecko jadło i

ile) warto rozmawiać o uczuciach dziecka. Czy tęskniło, czy było smutne, a kiedy było wesołe itd. Pomyślcie Państwo może – a po co to rozdrapywać, roztrzasać, nazywać? Szybciej by dziecko przywykło, gdyby go uspokoić, zająć czymś, powiedzieć że duzi i mądrzy nie płaczą. Otóż po to, **by Wasze dziecko wiedziało, że ma prawo do rozmaitych uczuć, że nie trzeba ich tłamsić czy ukrywać, że ktoś rozumie i jest przy nim.**

Adaptacja dziecka do przedszkola trwa około miesiąca. Oczywiście najgorsze jest kilka pierwszych dni. Są dzieci, u których adaptacja przebiega szybciej, niekiedy dłużej. Bądźcie Państwo cierpliwi, starajcie się podejść do wszystkich problemów jak najbardziej spokojnie, by nie budować wokół większego napięcia.

Warto też odwoływać się do pozytywnych doświadczeń dziecka, jeśli takie są: „wiem, że smuciłeś się w przedszkolu, bo tęskniłeś. Ale za chwilę dobrze bawiłeś się z dziećmi, pamiętasz jak ze Stasiem kopaliście w piasku?” Czasem warto też oddzielić uczucia od zachowania, stwierdzając np. „Widzę, że nie masz ochoty iść do przedszkola. Jednak kiedy ja i mama będziemy w pracy, Ty nie możesz być sam w domu. Rodzice chodzą do pracy, a dzieci do przedszkola”. Rozmawiajcie Państwo z nauczycielką o tym, jak czuło się dziecko w ciągu dnia; rozważcie jej ewentualne wskazówki - **to specjalistą-pedagog, Wy zaś jesteście specjalistami - rodzicami.**

Współpracujcie!

Do tego, o czym pisałam, dodam jeszcze kilka przykładowych pomysłów: dziecku przydaje się „kawałek” domu, jako obiekt zastępczy, gdy rodziców nie ma w pobliżu. Dlatego przygotujcie ulubionego przytulaka, najczęściej czytana książeczkę, zdjęcie mamy i taty. Druga rzecz to coś, co można by nazywać „telepatią”. Umówcie się Państwo z dzieckiem, że w chwilach tęsknoty będziecie wzajemnie myśleć o sobie ☺ itp.

Innym sprawdzonym sposobem jest „tajemnicza nic” łącząca rodziców z dzieckiem. Jak już omówicie Państwo z dzieckiem to, że rozstanie jest konieczne, ale w niczym nie zmienia Waszych wzajemnych uczuć, to przygotujcie np. opaskę na rękę, na której rysujecie sobie nawzajem jakiś rysunek. Ważne, żeby był to dwustronny gest tzn.: rodzic przygotowuje opaskę dla dziecka, ono zaś dla rodzica. Każdy z was nosi swoją opaskę w ciągu dnia. **POMAGA!** Ta wzajemność jest bardzo ważna, bo jest dla dziecka komunikatem, że nie jest ono biernym odbiorcą działań, ale aktywnym uczestnikiem, który ma swój wkład. Daje to poczucie mocy.

Dzieciom życzymy samych dobrych chwil w przedszkolu, podobnie jak Państwu!

A na początku roku Mamo i Tato:

- ❖ Staraj się wyrobić w dziecku pozytywny stosunek do przedszkola. Dużo rozmawiaj z dzieckiem o przedszkolu, poinformuj o tym, co będzie mogło tam robić, ale pamiętaj, żeby nie idealizować obrazu przedszkola, tylko przedstawić go w sposób realny.
- ❖ Weź udział w spotkaniach adaptacyjnych. O wiele łatwiej będzie dziecku pozostać samemu w przedszkolu od września, jeśli wcześniej pozna swoje Panie, zwiedzi razem z rodzicami salę, łazienkę i miejsca, w których będzie spędzało niedługo wiele czasu. Spotkania te pozostawią w dziecku pozytywne wspomnienia związane z przedszkolem, dlatego chętniej do niego wróci.
- ❖ Okazuj radość z tego powodu, że dziecko idzie do przedszkola. Dziecko doskonale potrafi rozpoznać Twoje wątpliwości i niepokoje. Jeśli będziesz je okazywać w obecności dziecka, przekażesz mu własne lęki.

- ❖ Stopniowo przygotowuj dziecko do przedszkola. Dobrym pomysłem jest wspólne kompletowanie wyprawki

oraz przynajmniej częściowe dostosowanie rytmu dnia w domu do rozkładu dnia przedszkolnego.

- ❖ Zadbaj o to, by dziecko uczyło się samodzielności. Umiejętność samodzielnego jedzenia, ubierania się, mycia rąk i zębów czy korzystania z toalety na pewno okaże się przydatna w życiu Waszego Przedszkolaka. Dlatego nie wyręczaj go, ale chwal za każde podjęcie próby wykonania tych czynności.

- ❖ Pozwól zabrać swojemu dziecku ulubioną maskotkę, przytulankę lub zabawkę. Pomoże ona rozstać się z mamą czy tatą i będzie stanowił kawałek domu.
- ❖ Pomóż dziecku rozebrać się w szatni, przypomnij jak wygląda jego ubranie i jaki znaczek posiada jego szafeczka. Pamiętaj o krótkim pożegnaniu. Nie powinno odbywać się ono w atmosferze pośpiechu. Powinno być czułym, lecz stanowczym gestem: uśmiech, buziak i pa-pa.
- ❖ Nie obiecuj dziecku nagrody za to, że pójdzie do przedszkola.
- ❖ Nie zabieraj dziecka z powrotem do domu, gdy płacze przy rozstaniu. Gdy raz ulegniesz, potem będzie jeszcze trudniej, a dziecko będzie oczekiwało, że następnym razem również łzami wymusi kolejny powrót do domu.

- ❖ Jeśli trudno jest Ci się rozstać z dzieckiem, przez pierwsze dni poproś drugiego rodzica o przyprowadzanie dziecka do przedszkola.
- ❖ Stopniowo wydłużaj czas pobytu dziecka w przedszkolu. Przez pierwsze kilka dni odbieraj dziecko po 4-5 godzinach, ponieważ ma ono inne poczucie czasu i czas przebywania poza domem wydaje mu się dłuższy niż jest w rzeczywistości.
- ❖ Odbieraj dziecko z przedszkola o ustalonej wspólnie porze. Zawsze dotrzymuj słowa – dzięki temu dziecko będzie miało poczucie bezpieczeństwa.

- ❖ Spędzaj z dzieckiem więcej czasu niż normalnie. Okazuj mu miłość oraz czułość. Zabaw się z nim w ulubioną grę, pograj razem w piłkę, poczytaj książkę. Nie pytaj: „Jak minął Ci dzień w przedszkolu?”, „Dużo płakałeś?”, „Co jadłeś?”. Zapytaj raczej: „W co się bawiłeś?”, „Jak nazywa się Twój kolega?”. Jeśli dziecko nie ma ochoty opowiadać o przedszkolu, nie zmuszaj go. Przyjdzie moment, że samo będzie miało potrzebę podzielić się swoimi wrażeniami. Skup się wtedy w rozmowie na jego nastroju, relacjach z dziećmi z grupy czy wspólnych zabawach.
- ❖ Staraj się ograniczyć w pierwszych tygodniach adaptacji inne, niezwiązane

z przedszkolem stresi czy większe wrażenia.

- ❖ Nie porównuj zachowań dziecka z reakcjami kolegów z grupy czy rodzeństwa. U każdego dziecka inaczej przebiega proces adaptacji do przedszkola.
- ❖ Chwal dziecko za najmniejsze dokonania, zarówno związane z życiem domowym jak i przedszkolnym.
- ❖ Podejmij współpracę z nauczycielem. Zasadą jej działania powinno być wzajemne zaufanie. Zgłaszaj się do nauczyciela ze swoimi rozterkami czy pytaniami odnośnie funkcjonowania dziecka. Nauczyciel jest osobą, która bezpośrednio obserwuje Twoje dziecko w grupie przedszkolnej, dlatego z pewnością szybko rozwieje niepotrzebne wątpliwości czy wspomóż radą.
- ❖ Adaptacja jest naprawę ważnym w życiu procesem. Dziecko stara się bowiem ograniczyć swoją zależność od rodziców i nawiązać kontakt w innym środowisku – grupie przedszkolnej. Daj mu więc tyle czasu, ile potrzebuje, aby osiągnąć ten istotny punkt rozwoju każdego człowieka.

Mamy nadzieję, że rady które Państwu przekazaliśmy pomogą Waszym Dzieciom w łatwiejszym wejściu w nowy etap życia! Życzymy Wam Rodzice dużo cierpliwości i odwagi, a Dzieciom samych radosnych chwil w naszym przedszkolu.

Współpraca przedszkola z rodzicami

Obecnie coraz więcej mówi się o współpracy przedszkola z rodzicami – i słusznie. Placówka jest nie tylko miejscem świadczącym usługi względem rodziców i ich kilkuletnich pociech, zapewniającym opiekę dzienną. Aby proces wychowawczy był efektywny potrzebna jest wzajemna pozytywna relacja między wskazanymi podmiotami, mająca na celu dobro dziecka.

Zdarza się, że rodzic stawia wymagania (często bardzo wysokie) wobec kadry przedszkola, przerzucając obowiązek wychowania na placówkę – to bardzo błędne podejście. Bez wzajemnej współpracy nie ma szans na osiągnięcie sukcesu zwłaszcza w problematycznych przypadkach. Jak zatem kształtować wzajemne relacje?

Relacje rodzic-nauczyciel

W każdej sytuacji rozmowy przeprowadzane na linii rodzic-nauczyciel powinny być pozbawione nadmiernego zaangażowania emocjonalnego. Co mam na myśli? Zdarza się, że **rodzice** atakują nauczyciela, nawet w błahych sprawach, zwłaszcza wtedy gdy pojawiają się sytuacje problemowe np. agresja wobec innych rówieśników, dostrzegane przez wychowawcę trudności dziecka. Oto przykłady z naszego doświadczenia, kiedy to najczęściej rodzice przyjmują postawę

niezbyt pozytywną postawę wobec wychowawcy:

- „Syn obtarł kolano, gdyż popchnął go kolega i to już drugi raz w tym tygodniu. Dlaczego pani nie zapobiegła upadkowi”, „Córka podarła spodnie” – w sytuacji, gdy ma się pod opieką 25 maluchów trudno jest zapobiec takim zdarzeniom w 100%. Dzieci są ruchliwe, przewracają się, gubią drobne przedmioty – nic nie jest w stanie tego zmienić.
- „To niemożliwe, moje dziecko w domu się tak nie zachowuje” – a często właśnie tak bywa, że w grupie maluch zmienia się diametralnie. Działa to w dwojaki sposób: w domu jest spokojny i grzeczny, natomiast wśród rówieśników, kolokwialnie mówiąc „wyrastają mu rogi” lub w domu zachowuje się jak huragan, wszędzie go pełno, rozrzuca zabawki, buzia się nie zamyka, a w grupie jest wyciszony, opanowany, posłuszny.
- „W domu nie daję rady, nie mam pomysłów. To pani jest profesjonalistką i powinna pani wiedzieć jak postępować w takich sytuacjach” – szczególnie w takich okolicznościach potrzebne są wspólne, jednakowo ukierunkowane działania.
- „Pani kieruje moje dziecko do poradni? Ale przecież nie ma potrzeby, to tylko problemy adaptacyjne” – i tutaj niestety nadal bardzo często okazuje się, że sam wydzwięk słów „poradnia psychologiczno-pedagogiczna” działa na rodziców bardzo negatywnie, gdyż tak do końca nie zdają sobie oni sprawy jaka jest funkcja tego rodzaju instytucji. Wsparcie specjalistów w tak młodym wieku jest dużo bardziej efektywne, niż w późniejszym. Jeżeli teraz nas coś niepokoi, to nie traćmy czasu na zastanawianie się, tylko skorzystajmy z tego, że Państwa dziecko jest w tzw. złotym wieku!

Ze swojej strony zapewniamy, iż wszystkie tematy rozmów podejmowane przez pedagoga mają jeden cel – znalezienie porozumienia i wspólnych propozycji rozwiązań pojawiających się trudności poprzez **współdziałanie**. Obie strony muszą się w **pełni zaangażować**, aby uzyskać pozytywne rezultaty swoich wysiłków.

Przedstawię zatem pięć bardzo znanych zasad, o których nie możemy zapominać w omawianych przeze mnie relacjach:

- **Partnerstwo** – i nauczyciel i rodzic są odpowiedzialni za kształtowanie prawidłowych postaw i równie ważni w całym procesie. Połączone siły dają lepsze rezultaty.
- **Pozytywna motywacja** – trzeba mieć świadomość iż podejmowane działania służą osiągnięciu wyznaczonego celu, korzystnego dla każdego z uczestników, a szczególnie dla dziecka.
- **Systematyczność** – w myśl zasady: „ziarenko do ziarenka”, trzeba być konsekwentnym i zaangażowanym od początku do końca.
- **Jedność oddziaływań** – cel jest zawsze ten sam, wspólnie ustalony, jasny i dobrze sprecyzowany. Każdy z podmiotów wie jakie zadania realizować.
- **Przeływ informacji** – bieżące omawianie spraw, postępów, spostrzeżeń.

Uczestnictwo „ponadprogramowe”

Zawsze staramy się angażować rodziców do aktywnego uczestnictwa w życiu przedszkolnym. Nasze propozycje są bardzo różnorodne - nikogo nie dziwi chęć włączenia opiekunów prawnych w proces dydaktyczny poprzez angażowanie w różnorodne uroczystości przedszkolne, akcje tematyczne, takie jak te wymienione poniżej. Oczywiście lista ta jest stale poszerzana, modyfikowana, także zgodnie z Państwa propozycjami i pomysłami.

- „Cała Polska czyta dzieciom” oraz nasze tradycyjne rodzinne czytanie „Poczytaj mi...” zapraszamy rodziców, by przyszli w wyznaczonym dniu, odczytali ciekawe opowiadanie czy bajkę – to nie wymaga dużego wysiłku, a Państwa dziecku przynosi ogromną radość i poczucie, że dom i przedszkole to ciągłość.
- „Mój zawód” – są rodzice, którzy mają bardzo ciekawe z punktu widzenia dzieci zawody. Namawiamy Państwa do tego, abyście przyszli w stroju służbowym, z rekwizytami i opowiedzieli nieco o swojej pracy. Naprawdę dzieci słuchają z ogromnym zaciekawieniem, a syn czy córka dodatkowo odczuwają dumę, bo to w końcu ich mama lub tata. Ponadto możliwość zobaczenia niektórych przyrządów z bliska jak np. stetoskopu lekarskiego, kasku strażackiego itd. jest niesamowitą atrakcją.
- „Zróbmy to razem” – czasem sami rodzice wychodzą z inicjatywą przygotowania warsztatów dla dzieci, to ogromne urozmaicenie np. pieczenie ciastek, tworzenie projektów przestrzennych itp.
- „Wspólne prace w ogrodzie” – współorganizowane przez rodziców, w naszym przedszkolu staramy się pokazać dzieciom zadziwiający świat przyrody w sposób doświadczalny,

możliwości jest bardzo dużo, nawet dla niewprawnych ogrodników

- „Ogród sensoryczny” – dostrzegając jak ważny dla dziecka jest prawidłowy rozwój i stymulowanie rozwoju integracji sensoryczno – motorycznej organizujemy zabawy temu sprzyjające. Miedzy innymi powstał w naszym ogrodzie „sensoryczny zakątek”, do powstania którego zaangażowani są wszyscy – kadra przedszkolna i rodzice.
- różnego rodzaju uroczystości odbywające się przy okazji niektórych świąt, pomoc przy ich organizacji.
- pikniki, festyny rodzinne, warsztaty rodzinne (rodzice i dzieci) – to kolejne atrakcje, pojawiające się często w ofercie naszego przedszkola.
- Pomoc w opiece nad dziećmi w czasie wycieczek, współpraca i inicjatywa przy organizacji ciekawych i wartościowych wycieczek.
- od 3 lat rokrocznie z okazji Dnia Dziecka organizujemy z rodzicami występy teatralne dla dzieci. Za każdym razem wszyscy bawili się doskonale!
- Udział w pracach Rady Grupy oraz Rady Rodziców – pracy jest dużo, ale satysfakcja gwarantowana!

Wypracowanie prawdziwych, pozytywnych relacji wymaga czasu, zrozumienia i zaangażowania. Mam nadzieję, że wszystkim nam się to uda.

Co powinien zabrać Rodzic, którego Dziecko idzie

pierwszy raz do przedszkola:

- ❖ Uśmiech na twarzy – ponieważ Dziecko bardzo dokładnie ją obserwuje.
- ❖ Zaufanie do nauczycielek i całego personelu przedszkola.
- ❖ Sto procent pewności, że Dziecko sobie poradzi.
- ❖ Komplet wypełnionych dokumentów, który jest do pobrania na naszej stronie internetowej w zakładce: Ważne Dokumenty
- ❖ Wyprawkę malucha ☺

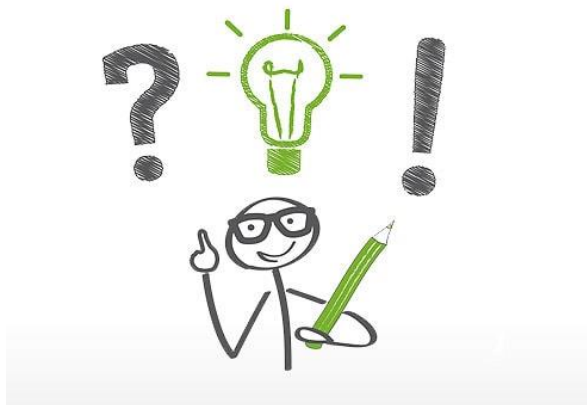
Co powinno zabrać dziecko idące pierwszy raz do przedszkola:

- ❖ Dobry humor.
- ❖ Przytulankę, która pomoże rozstać się z mamą.
- ❖ Kapsie **na białej podeszwie**, podpisane imieniem i nazwiskiem.
- ❖ Koc obleczony w poszewkę, podpisane imieniem i nazwiskiem (wymiary 140 – 160/200cm).
- ❖ Piżamkę podpisaną imieniem i nazwiskiem
- ❖ Strój gimnastyczny w worku tekstylnym, podpisany imieniem i nazwiskiem.
- ❖ Zapasowe ubranko podpisane imieniem i nazwiskiem w woreczku

- ❖ Niewielki ręcznik z wieszakiem, koniecznie podpisany imieniem i nazwiskiem
- ❖ Chusteczki higieniczne w dużym pudełku
- ❖ Chusteczki higieniczne wilgotne (duże opakowanie), nawilżany papier toaletowy (jeżeli dziecko źle znosi czynności higieniczne przy użyciu suchego papieru toaletowego)
- ❖ Plastikowy, niewysoki kubek do picia wody, posiadający atest dopuszczający do kontaktu z żywnością, podpisany markerem wodoodpornym

Wskazówki dla Rodziców, czyli jak przygotować dziecko do pójścia do przedszkola

1. Nie upiększaj rzeczywistości i nie mów: „W przedszkolu będzie świetnie”.
2. Nie zniechęcaj dziecka słowami: „Nie wiem jak sobie poradzisz”.
3. Wy tłumacz dziecku, że z każdym kłopotem powinno się zwracać do Pani.

4. Obejrzyj z dzieckiem teren przedszkola, pokaż mu huśtawki i zabawki w ogródku.
5. Zwiedź z nim sale, korytarze i łazienki.
6. Wspólnie zróbcie zakupy kapci, worka i innych niezbędnych dla przedszkolaka rzeczy.
7. W przeddzień pójścia do przedszkola przygotujcie wspólnie niezbędne rzeczy – ważne, żeby niczego nie zapomnieć!
8. Opowiedz dziecku, jak będzie wyglądał jutrzejszy dzień.
9. Rano wstańcie z lekkim zapasem czasu, aby się nie spieszyć i nie zapomnieć zabrać przygotowanych ubrań i kapci.
10. Weźcie ukochaną przytulankę lub zdjęcie Mamy.
11. W szatni rozbierz malucha i wejdź z nim do sali, a jeśli jest możliwość bycia z Nim razem w pierwszych dniach – skorzystaj z tego.
12. Nie wymykaj się z sali, gdy zacznie się bawić. Kiedy dziecko się zorientuje, że Cię nie ma może się przerazić!
13. Jeśli musisz wyjść, powiedz o tym dziecku – nie używaj słowa „niedługo” – to dla dziecka może brzmieć jak „nigdy”. Lepiej mów konkretnie – „Przyjdę po obiedzie”.
14. Przygotuj się, że rozstanie będzie przykre – jeśli możesz w pierwszym tygodniu odbieraj dziecko jak najwcześniej (po 2-3 godzinach).

15. Nie odprowadzaj dziecka w ostatniej chwili – musi mieć czas na pożegnanie z Tobą.
16. Staraj się nie przeciągać pożegnań, jeśli jest to dla ciebie trudne niech wyręczy Cię mąż – Tata dziecka!
17. Nie spóźniaj się z odbieraniem – jeśli obiecałaś, że przyjdiesz po obiedzie – dotrzyмай słowa!
18. Po kilku tygodniach większość dzieci przyzwyczaja się do rozłąki, nie ma już łez w szatni i krzyków w sali.
19. Jeśli adaptacja przebiega pomyślnie już wkrótce może pojawić się nowy idol.... Pani z przedszkola!

Zapraszamy do galerii zdjęć z życia naszych przedszkolaków!!!

Lubimy nasz ogródek , bardzo chętnie spędzamy w nim czas, ale też bawimy się w ogrodnikóW.

Sadzimy drzewa, dbamy o nasze kwiaty i obserwujemy jak rosną. Podziwiamy jak pięknie kwitną.

Zapraszamy do nas różnych ciekawych gości

Dbamy o zdrowie poznając z naszą panią
Dietetyk zasady prawidłowego
odżywiania się

Wesoło spędzamy czas przy muzyce,
śpiewamy, tańczymy...
i gramy na instrumentach

Jeździmy na bardzo ciekawe wycieczki

Występujemy

Zawsze fajnie się bawimy i nigdy się nie nudzimy!!!

Uczymy się jak pomagać innym i dbać o własne bezpieczeństwo

**ŻYCZYMY
WSZYSTKIM
WSPANIALEGO
STARTU W
PRZEDSZKOLNE
ŻYCIE.
TRZYMAMY KCIUKI
I POZDRAWIAMY!!**

Drodzy Rodzice !!!

Pragniemy Was gorąco zaprosić do zaglądania na naszą stronę internetową.

Na bieżąco staramy się umieszczać tam informacje o wszystkim, co dzieje się w naszym przedszkolu.

Znajdziecie tam Państwo w postaci elektronicznej wszystkie poprzednie wydania naszej gazetki przedszkolnej, a w nich na pewno wiele ciekawych artykułów.

Oto nasz adres:

www.p50.edu.pl

Czekamy na Was!

ZAPRASZAMY NA:

- * **PIKNIK ZAPOZNAWCZY W DNIU 15.06.2019r. od godz. 10:00**
- * **SPOTKANIA ADAPTACYJNE**

Zabawy i zajęcia adaptacyjne dla dzieci odbywać się będą w sierpniu, tuż przed rozpoczęciem roku szkolnego

	16:30 – 19:00	Spotkania w salach grup oraz zabawy na terenie ogródka przedszkolnego
<p>ŻABKI 26.08.2019r. 28.08.2019r.</p>		
	16:30 – 19:00	Spotkania w salach grup oraz zabawy na terenie ogródka przedszkolnego
<p>PSZCZÓŁKI 27.08.2019r. 29.08.2019r.</p>		

**GLÓWNE KIERUNKI DZIAŁANIA RODZINY WE WSTĘPNYM PROCESIE
ADAPTACYJNYM**

ZADANIE	SPOSÓB REALIZACJI	UMIEJĘTNOŚCI DZIECKA
<p style="text-align: center;">Wdrażanie do samoobsługi</p>	<ul style="list-style-type: none"> * „Miś jest głodny”- karmienie zabawki, potem umożliwienie dziecku samodzielnego spożywania posiłków; * „Ubieramy misia”- wspólne ubieranie zabawki, przechodzenie do ubierania dziecka i stopniowe ograniczanie pomocy; * Uczenie się korzystania z toalety; * Wprowadzenie podstawowych zasad higieny (rozmowa, pokaz np. mycie lalki, atrakcyjne przybory toaletowe); * Wyznaczanie stałych miejsc przechowywania zabawek i innych przedmiotów używanych przez dziecko, zachęcanie do wspólnych prac porządkowych- forma zabawowa np. „ja ułożę lalki, a ty klocki” 	<ul style="list-style-type: none"> * Dziecko sprawnie posługuje się łyżką, pije z kubka * Dziecko potrafi zakładać i zdejmować ubranie (bez zapinania, wiązania); * Dziecko załatwia potrzeby fizjologiczne; * Dziecko rozumie konieczność codziennej higieny, potrafi samo myć twarz, ręce, zęby; * Dziecko sprząta po sobie zabawki, porządkuje swoje najbliższe otoczenie;
<p style="text-align: center;">Organizowanie kontaktów z rówieśnikami</p>	<ul style="list-style-type: none"> * Częste chodzenie z dzieckiem tam, gdzie są inne dzieci np. rodzina, znajomi, plac zabaw, zapraszanie do swojego domu dzieci, stwarzanie sytuacji w których dziecko musi podzielić się zabawkami, słodyczami i itp. 	<ul style="list-style-type: none"> * Dziecko chętnie uczestniczy w zabawie z rówieśnikami, rozumie potrzebę wspólnego korzystania z zabawek, potrafi dzielić się z innymi, z pomocą osób dorosłych podejmuje próby łagodzenia konfliktów
<p style="text-align: center;">Kształtowanie umiejętności porozumiewania się z rówieśnikami i dorosłymi</p>	<ul style="list-style-type: none"> * Czytanie i opowiadanie dziecku bajek, wspólne oglądanie ilustrowanych książek oraz programów telewizyjnych dla najmłodszych, częste rozmowy z dzieckiem w różnych sytuacjach (np. w czasie spaceru, zabawy, lub wykonywania codziennych czynności), zachęcanie do wypowiedzi przez zadawanie pytań oraz cierpliwe i uważne słuchanie dziecka 	<ul style="list-style-type: none"> * Dziecko jest śmiałe i otwarte na kontakty z innymi dziećmi oraz dorosłymi, * Potrafi jasno przekazać otoczeniu swoje potrzeby i życzenia, dzieli się swoimi przeżyciami, zadaje pytania dzięki którym poznaje otaczającą rzeczywistość, poprawnie posługuje się ojczystym językiem

<p>Zorganizowanie życia dziecka w rodzinie według planu zbliżonego do rozkładu dnia w przedszkolu</p>	<p>* Zapewnienie dziecku regularnego trybu życia- stałe pory posiłków, zabawy, odpoczynku, snu, przebywania na powietrzu bez względu na pogodę (wyluczając warunki ekstremalne)</p>	<p>* Dziecko ma dobre samopoczucie, jest zdrowe, pogodne, czuje się bezpieczne</p>
<p>Zapoznanie dziecka z materiałami z którymi zetknie się w przedszkolu</p>	<p>* Stworzenie dziecku warunków do zabaw plastycznych, zapewnienie urozmaiconych materiałów i przyborów (papier, kredki, farby, plastelina, wycinanki, nożyczki), uczenie prawidłowego korzystania z nich</p>	<p>* Dziecko zna i potrafi posługiwać się podstawowymi materiałami i przyborami, jest twórcze i swobodne, chętnie wyraża siebie poprzez różne formy ekspresji</p>
<p>Stopniowe uniezależnianie psychiczne dziecka od rodziców</p>	<p>* Częste i szczere rozmowy z dzieckiem zapewniające o miłości, przyzwyczajanie do nieobecności rodziców, pozostawianie pod opieką osób dorosłych, z którymi dziecko jest związane emocjonalnie tak silnie jak z rodzicami (dalsza rodzina, znajomi)- początkowo na krótko, stopniowo wydłużając czas rozłąki</p>	<p>* Dziecko dobrze znosi rozłąkę z rodzicami, nie obawia się porzucenia</p>
<p>Kształtowanie pozytywnego nastawienia do przedszkola</p>	<p>* Opowiadanie dziecku o przedszkolu, zabawkach i dzieciach, które tam spotka; spacer w okolice przedszkola, poznanie drogi, ogrodu przedszkolnego i budynku; odwiedziny w najmłodszej grupie, poznanie nauczycielek i personelu; zachęcenie do wspólnej zabawy z rówieśnikami w sali i w ogrodzie</p>	<p>* Dziecko zna i w pełni akceptuje nowe środowisko</p>